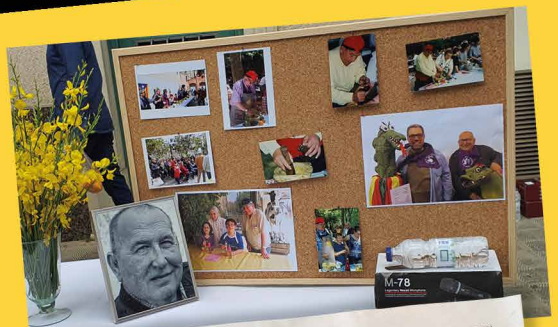

Aires de l'Empordà

SANTA CREU '22

Un concurs d'allioli i un recital de poesia homenatgen l'activista Joan Llavenera

El concurs s'organitza per l'ANC, té lloc el dissabte 30 d'abril, a partir de les 11 del matí, a la plaça del Gra, al costat del mercat.

Aquesta és la segona edició del certamen, que es recupera després de dos anys d'absència obligada per la pandèmia.

Un jurat de honor

El jurat de honor està format per: Miquel Delós i Torrent, president de l'ANC; Maria Rosa, directora de l'Associació de Veïns de Cabanelles; i Joan Llavenera, fill del difunt i organitzador del concurs.

Un concurs de poesia

El concurs de poesia s'organitza per l'ANC, té lloc el dissabte 30 d'abril, a partir de les 11 del matí, a la plaça del Gra, al costat del mercat.

Aquesta és la segona edició del certamen, que es recupera després de dos anys d'absència obligada per la pandèmia.

Un concurs de presentació del concurs

El concurs de presentació del concurs s'organitza per l'ANC, té lloc el dissabte 30 d'abril, a partir de les 11 del matí, a la plaça del Gra, al costat del mercat.

ALL I OLI

El 2018 se n'anà un fill de Cabanelles que, tot i que de jove ja marxà del poble, en cap moment ha deixat de portar Cabanelles on ha estat. I en els darrers anys de la seva vida això s'accentuà. Estem parlant d'en Joan Llavenera i Caixàs. L'ANC, entitat de la qual en formava part, des del 2019 organitza un concurs d'all i oli i un recital de poemes que porten el seu nom.

Homenots
MIQUEL DELÓS i
TORRENT

pàg. 8

Aires de l'Empordà

SU- MA- RI

Sumari	2
Editorial i poesia.....	2
Romeria a la Mare de Déu del Mont i Festa Major	3
L'Ajuntament informa.....	4
"Impropis i no ens agrada"	
L'ADF informa.....	6
Homenots.....	8
Assoc de Micropobles	12
8 de març.....	13
Manifest dia mundial de les persones refugiades	14
Enigmes 70 i sol.lucions 69	15
Dones de Cabanelles	16

Polítics de palangana
tant de dretes com d'esquerres.
no son sinó unes desterres
de la condició humana.

No compliu mai cap promesa.
sou uns xarlatans de fira
que només us interessa
fer-vos forts a la cadira.

Llicenciats en arts malignes.
el vostre lloc és l'infern.
cremar al costat dels indignes
al caliu del foc etern.

No teniu cap empatia.
governar és la vostra dèria.
se us en fot fins si es moria
tot el poble en la misèria.

Sou estatadors de mena.
gent que no val ni un ral.
teniu més cara que esquena.
Llepaculs del capital!

No compteu mai més amb mi.
que us voti la vostra mare.
queestic segur. que fos ara.
no seríeu pas aquí!

Ernest Pibernat

POESIA

EDI- TO- RIAL

Benvolguts:

Ja tornem a tenir l'estiu aquí, i aquest any apreta de valent, com si tingués por que no en siguem conscients. I ho fa a tots nivells:

Onada de calor a principis de juny, temperatures altes, humitat baixa, risc d'incendis, previsions d'estar vigilants pel risc d'incendi fins al novembre... Escassetat de pluja, pantans baixos, sequera ambiental i pobles que ja no disposen d'aigua de boca amb garanties i han de racionar-la per hores... I ja fa una colla d'anys que ens enganxa sense una resposta clara i unitària a l'afrontament del canvi climàtic que fa poc alguns encara negaven.

La setena onada de la covid19, que ja és 20, 21 i 22 ens ensenya les orelles i el sistema sanitari ja torna a patir saturacions amb l'afluència de pacients als CAP's i a les urgències hospitalàries, on el personal, com tot el personal laboral del país, intenta gaudir d'unes vacances ben merescudes.

La guerra a Ucraïna no és qüestió de quatre dies i segueix el degoteig de víctimes, refugiats i patiment, molt de patiment.

Les conseqüències econòmiques d'aquest conflicte ja les notem a nivell mundial: puja de preus no sols de carburants i dels productes de la zona de conflicte – cereals, sobretot-, sinó dels productes bàsics a tot el món occidental, fet que ha provocat una inflació que no es veia de fa molts anys.

I podríem seguir, però potser ens passaríem de rosca i contribuiríem a la desmoralització general.

Cal ser conscient de la situació, però també cal estirar de l'energía que som capaços de treure de dins. Aquella dita "al mal temps cal fer-li bona cara, l'equivalent francesa "faire contre mauvaise fortune bon coeur" i la castellana "al mal tiempo, buena cara" com a bones dites popular plenes de saviesa ens conviden a afrontar amb ànim tota dificultat que se'ns presenti.

La persona és racional, però també emocional i espiritual, i en cada àmbit podem pouar l'autoestima i il.lusió necessàries per tirar endavant.

Telèfon Ajuntament: 972 56 51 61

butlleti_aj@hotmail.com

Diputació de Girona

Romeria i Festa Major

ROMERIA DELS POBLES DE CABANELLES A LA MARE DE DÉU DEL MONT

Després de dos anys sense poder fer la romeria pel tema de la pandèmia del Covit, enguany es va reemprendre la peregrinació anual al Santuari.

L'any passat no es va creure convenient fer-la per coincidir en uns moments d'alta activitat del virus a casa nostra i una petita delegació va assistir al Santuari el dia que tocava per fer l'ofrena del ciri a la Mare de Déu.

Enguany si es va fer la pujada a peu per part d'uns pocs convilatans, però ben animosos, que esmorzaren a l'arribar al bar del Santuari.

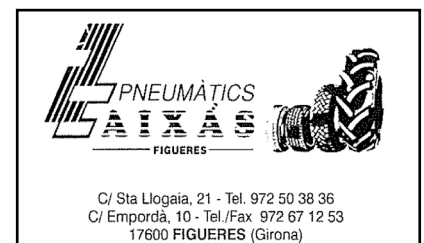
L'assistència a la missa va ser prou nombrosa i acabarem la jornada, com és tradicional, amb un dinar de germanor al Pla de Solls, amb arròs, pollastre i botifarra i cafè i les postres que hom duia de casa i que es compartiren entre tots.

El fi de festa fou amb una selecció de ballables, amb música en directe.

FESTA MAJOR DEL MUNICIPI DE CABANELLES

El passat dia 1 de maig vam celebrar la festa del municipi, del que en ressaltem dues imatges: l'esmorzar popular, en què hi assistiren una cinquantena de persones i el monòleg de la tarda, amb en Rafael Faixedas.

WIFI4EU

En l'anterior butlletí us anunciàvem que s'estaven instal·lant els punts wifi4EU.

Aquests punts wifi estan ja instal·lats i en ple funcionament. Es tracta d'una xarxa wifi oberta que no necessita contrasenya a la qual us hi podeu connectar amb qualsevol dispositiu mòbil.

Els punts on s'ha instal·lat son:

- Carrers de Cabanelles
- Ajuntament
- Exteriors del Local Polivalent
- Interior del Local Polivalent
- Zona Gasolinera
- Carrers d'Espinavessa
- Exteriors de les antigues escoles d'Espinavessa
- Interior de les antigues escoles d'Espinavessa

Actuacions en els cementiris municipals

A principis del novembre passat es va dur a terme l'enjardinament del cementiri de Queixàs i de Cabanelles. Al cementiri de Cabanelles es van enderrocar també 2 blocs de nínxols molt vells i deteriorats. Els nínxols ocupats d'aquests blocs tan deteriorats, es van recol·locar en nínxols nous.

A més a més es van buidar alguns nínxols als cementiris de Cabanelles i Espinavessa, nínxols els quals els propietaris els havien retornat a l'Ajuntament i s'han netejat i tapat per deixar-los en condicions.

Al cementiri d'Espinavessa, un d'aquests nínxols es va transformar en ossera posant-li una porta metàl·lica.

Instal·lació de plaques solars per autoconsum en edificis municipals

Aquest hivern es van instal·lar plaques solars per autoconsum en 3 instal·lacions municipals.

L'Ajuntament, el Local Polivalent i les antigues Escoles d'Espinavessa. Aquestes instal·lacions ens han de permetre baixar la factura de la llum i guanyar en eficiència i sostenibilitat.

Es tracta d'un sistema sense bateries d'emmagatzematge d'energia, per tan si no es consumeix, l'energia generada, s'injecta a la xarxa.

En el cas de les escoles d'Espinavessa, atès el baix consum de llum que té, el que generen les plaques d'aquesta instal·lació, compensa el consum d'electricitat de les bombes de l'aigua potable que si que tenen un consum important.

Arribada de fibra òptica a Cabanelles

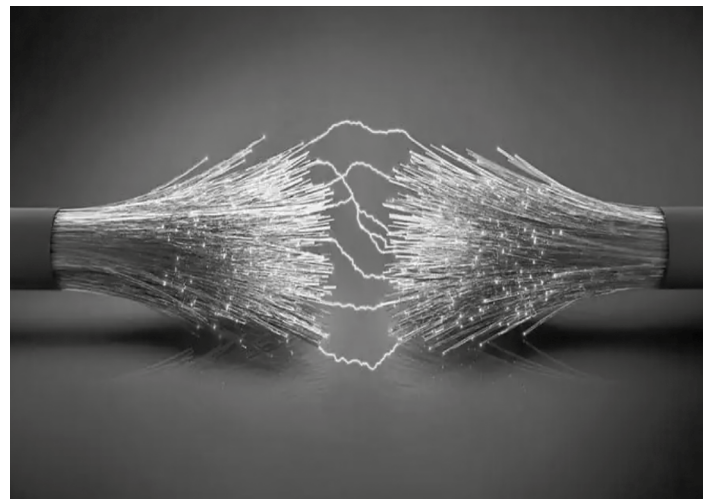
El passat mes de febrer, es va posar en contacte amb l'Ajuntament l'empresa adjudicatària de fer arribar la fibra òptica de Movistar fins a Cabanelles.

Movistar només te previst executar una línia de fibra fins el nucli de Cabanelles, cosa que els vam fer saber que per a nosaltres no significava res degut a que tenim 2 nuclis de població i una gran quantitat de disseminat. Segons ens van informar, no modificaran la seva previsió per fer arribar la fibra a mes abonats i executaran nomes aquesta línia fins a Cabanelles.

Estem estudiant si seria possible posar alguna antena en algun punt prop d'aquesta línia de fibra òptica per fer arribar internet de qualitat allà on movistar (ni ningú altre) vol fer arribar la fibra òptica.

La previsió de Movistar era fer arribar la fibra durant

aquesta primavera però per raons que no ens han aclarit s'ha retardat aquesta portada de fibra i encara està pendent d'executar.

Parcs fotovoltaics

En l'últim butlletí us vam anunciar un gir important en la postura de la Generalitat vers els macroparcs fotovoltaics que s'aviem projectat a la comarca (un dels quals entre Cabanelles i Navata) segons la reunió que vam tenir amb la Secretaria d'Acció Climàtica.

Segons van informar en aquesta reunió, la Generalitat estava preparant un Decret per tal de regular la implantació d'aquests macroparcs fotovoltaics.

Aquest Decret ja és una realitat però almenys pel que ens afecta a nosaltres, malauradament, creiem que els macroparcs es podran fer i no hi tindrem massa a dir. Hi ha un projecte de parc fotovoltaic d'unes 90 ha entre Cabanelles i Navata que de terme de Cabanelles agafa unes 9 ha però l'impacte, si s'acaba duent a terme, creiem serà gran.

Aquest projecte es troba a la Generalitat, que és qui l'ha d'estudiar i donar o no els permisos. Estarem atents a l'evolució de tot plegat.

A la imatge podeu veure encerclat el nucli de Cabanelles a l'esquerra, a la dreta es veu Navata i la zona entre Cabanelles i Navata que es veu ratllada es la zona afectada pel macroparc fotovoltaic.

Nova auxiliar administrativa

Aquest hivern es va fer un procés de selecció de personal per incorporar un/una auxiliar administratiu/va.

Es van presentar 18 persones al procés i finalment després de l'examen i valoració de mèrits, la Cristina Salo Valentí ocupa aquesta plaça. La trobareu a l'Ajuntament en horari d'atenció al públic.

- Dilluns, dimecres i divendres de 10:00h a 13:00h.
- Dimarts i dijous de 16.30h a 19.00h.
- Qualsevol modificació d'horari la podeu consultar a eBando o físicament a l'Ajuntament.

Actuacions previstes

Durant la segona meitat de l'any esta previst fer dues actuacions en dues carreteres municipals, esperem es puguin dur a terme.

L'actuació més gran és l'arranjament de la carretera d'Espinavessa des de Costa Rasa fins a Can Tanic, tram que es troba molt deteriorat.

També volem reforçar el paviment del pont de can Turró a la carretera que va des d'Espinavessa fins a Vilert.

S'informarà puntualment de l'inici de les actuacions.

MAYNÉ
AUTO-AGRICOLA
T. 972 565 498
www.mayne.cat • taller@mayne.cat
Ctra. N-260 · Km 41, Pol. Ind. La Timba
17742 Avinyonet de Puigventós

RESTAURANT
CAN ROCA
D'ESPONELLÀ
17832 ESPONELLÀ - Tel. 972 59 70 12

L'estètica
Mòb.: 650 167 960 (Sandra)
Hores convingudes

Assemblea general

El passat 18 de desembre va tenir lloc l'assemblea general 2021, celebrada al local polivalent com és costum. Es van posar en comú amb els propietaris assistents quines són les nostres activitats actuals i previstes.

Actuacions forestals

Pista de Cal Menut a la N-260, finalitzada

Voluntaris netejant l'entorn de Sant Benet

Aquest hivern i primavera hem treballat en la pista que uneix Vilademires amb el dipòsit de l'aigua de Queixàs i també en la que puja des del Manol a la Cirera. També hem netejat els voltants de l'ermita de Sant Benet i de Sant Miquel de la Cirera.

Grups d'estudiants

A través d'un conveni de cooperació amb l'institut Narcís Monturiol de Figueres, comptem amb l'ajut d'alumnes de secundària, que realitzen un Servei Comunitari dins el seu pla d'estudis. Durant aquesta col·laboració, els nois coneixen quina és la funció d'una ADF, de quin material disposa i n'aprenen el seu funcionament bàsic. Es tracta d'una prova pilot que serveix per presentar als joves models d'organització alternatius, que van més enllà del treball a canvi d'una contraprestació econòmica. En total seran 26 alumnes de 3r i 4t d'ESO.

Formació

Els dies 16 i 30 d'abril es va fer a Cabanelles la part pràctica del curs de carnet verd, que capacita als participants en les tasques de prevenció d'incendis com a membres d'una ADF. Superada la formació teòrica en línia, dues veïnes de Cabanelles hi van participar, mentre que un voluntari va donar un cop de mà en l'organització del mateix.

Del 22 de març al 30 d'abril va tenir lloc el curs de carnet groc 2022. Aquest, impartit pels bombers, capacita als alumnes per a l'extinció d'incendis forestals, i va consistir en una formació de 12 hores en línia i 6 de presencials, realitzades a Mollet del Vallès. Una voluntària nostra hi va participar.

Política eficient

Un dels efectes de les recents inversions en el cos de bombers és la retirada del servei actiu dels vehicles més antics. Un exemple en són els camions. L'arribada esglaonada, en bona part de les capitals de comarca i parcs funcionaris, de nous camions, provoca un moviment lògic, que afecta a aquelles unitats, sovint de més de 25 anys, que eren la segona sortida dels parcs. El que no té tanta lògica és que vagin directes a desballestar, com tot apunta. Més enllà de la polèmica sorgida els darrers mesos, relacionada amb els contractes de manteniment d'aquests vehicles, si com a país tenim altres col·lectius preparats per actuar en incendis forestals, sembla bastant clar quin ha de ser el destí d'aquests camions.

El problema amb el perill que es cremi la massa forestal catalana no s'arregla d'un dia per l'altre, ni tampoc té a veure amb la quantitat de vehicles d'extinció que hi hagi. El que calen són plans de gestió dels boscos que resultin viables per a totes les parts. Igualment, es pot facilitar la instal·lació de calderes de biomassa i promocionar aquest combustible com a opció assequible i pràctica per escalfar-nos i que aprofita totes les parts de l'arbre, també les branques.

Però es evident que no hi ha millor exemple de la optimització de recursos, que la reconversió d'aquests efectius cap a les ADF o cap als ajuntaments que ho requereixin. Qualsevol altra opció demostraria manca de cintura per part de l'Administració. Esperarem

Preventiu de Figueres

El dimarts 3 de maig es va fer la cloenda de les festes de la Santa Creu de Figueres, amb el castell de focs artificials. La nostra ADF va participar en el preventiu amb 2 voluntaris i el vehicle pick-up.

Bona primavera a tots!

Avui hem anat a fer-la petar amb en Miquel de Can Jaume, a Vilademires. Com cada dia, tot i ser les deu del matí, el sol ja apretava de valent, fent preveure un altre dia calent. Quan baixem del cotxe, ja ens esperava a peu d'escala, amb els braços aixarrancats a la cintura. Ens ha fet pujar els quatre escalons que porten a la galeria de la porta principal del mas i ens hem instal·lat al voltant d'una taula rodona, de marbre, a l'ombra de la mateixa casa. La conversa ha estat en consonància amb aquest micro-ambient: fàcil, senzilla i fresca.

MIQUEL DELÓS I TORRENT

On vares néixer, Miquel? Parla'ns de la teva infantesa i joventut.

Vaig néixer a Cal Petitot, a Solà de Badós, que ara és turisme rural, com varies d'aquella zona, que totes són del mateix amo. És el segon de quatre germans. Amb el gran són germans de mare i els altres tres són fills del segon espòs de la mare. El germà gran és a Cadaqués des de fa molts anys. Fa de cambrer a l'Hotel La Gambina. Amb ell comparteixen mare, però el pare, que era de Cal Deu, va morir a la guerra. Del segon matrimoni van néixer els altres tres germans: en Miquel, el segon que ha treballat a Banyoles, a la fàbrica de pinsos Nutrex i el petit que tenia el restaurant El Petitot. De moment tots vius, i que sigui tant com es pugui.

Quan va ser l'hora d'anar a escola, on hi anaves?

Això d'anar a escola és de les coses que vaig anar menys. Quan tenia 9 anys va morir la mare, amb 27 anys. El germà petit no en té cap record perquè era mot i molt petit i l'altre una mica.

El panorama era fotut: els quatre germans i només teníem l'àvia i el meu pare. Per mantenir-nos el pare havia d'anar a bosc, a fer carbó o el que sigui. I tot seguit vaig anar a Segueró, a Can Cammol. Allà aquella gent es van cuidar de mi, em mantenien i vaig estar-hi dos o tres anys. I va ser llavors que vaig anar a escola. Eren uns deu o dotze: recordo l'Antonio d'aquí, de Can Jaume, Els del Casot de Falgars, en Jan i el seu germà, en Jaume de Can Fàbrega, la Milagros, en Siset i la Mercedes del Canet. Allà hi havia una mestra i cap a estudi.

I els dies que no n'hi havia, allà a Can Cammol tenien tres o quatre vaques i me les feien engegar per allà i atalaiar-les. Això va durar entre dos i tres anys. I és clar, quan vaig plegar, just per saber llegir i escriure i poca cosa més.

I després, cap on vau anar?

D'allà vaig anar a parar a Can Turbau, de Navata, a treballar de mosso. Deuria tenir 11 o 12 anys. Al matí m'aixecava que encara era fosc, i cap a treballar la terra. Llavors treballàvem amb bous. Amb prou feines podia girar

l'arada!

Al matí, quan començava a ser clar, aquell home tenia dos parells de bous i un mosso de Navata que tenia un parell de mulos. I ja ens tens ell amb els mulos i jo amb els bous i anar llaurant el camp! I escolta: que havies de llaurar be i d'anar recte, eh? En Turbau posava una canya a la punta de camp, que era força gran i s'havia d'anar recte. I si hi havia una mica d'essa ja el senties cridar: "guita be: veus allà que fa una torta? A la segona passada s'ha d'adreçar!". Vaig estar-hi un parell d'anys, també. A la casa hi vivien en Turbau i la seva germana, que ja fa temps es van morir. Crec que no es van casar mai.

La propera estació quina va ser?

D'allà cap a bosc a treballar. La primera feina va ser arrencar rabasses d'oliveres, aquí a Sant Martí Sesserres, prop de l'església. Tots aquells marges eren olivets. I del matí al vespre arrencar oliveres i després, amb el magall partir rabasses.

Una feina dura, no?

I tant! Recordo que guanyava 40 pessetes per jornal. I a partir de llavors, tota la vida a bosc: tallar alzines amb la destrall, pins amb destrall i aquell xerrac que s'havia de fer entre dos "dale que te pego!".

Llavors viviu a Cal Petitot altra vegada?

Si. Fins que vam anar a Montalat, on hi vam estat cinc o sis anys.

Ara de la casa és mig enrunada. Veu ser els últims a viure-hi?

No, l'últim crec que va ser en Xicu de Cal Magre.

Mentre hi vaig ser, menava la terra que hi havia, apart del treball a bosc amb el matxo d'abast arrossegant pins i pelar-los, que llavors s'havien de pelar tots al bosc. Ara ja no se'n pela cap. Ho feiem amb unes pales expressives. Crec que encara en tinc un parell o tres. Havies d'arranar be els nusos, perquè si no, t'hi enganxaves i foties una sotregada al braç que te'n recordaves dies. Vaig estar una bona temporada a la zona de Lliurona fent aquesta feina. Tenia el matxo allà i jo pujava i baixava amb moto.

Mentre hi era em vaig comprar el tractor. Amb el "cupo"

del gasoil en tenies per comprar el tractor i anar-lo pagant. També anava a treure carbó. Com veieu, tota la vida amunt i avall pels boscos: a estassar i tallar. I també amb el pare, anant a la cacera del senglar. Aquestes muntanyes d'aquí dalt a Falgars, molts dies les voltàvem dues o tres vegades. I tot plegat trobaves un senglar o dos!

Sembla ara, que se'n cacen tants!

Fins ara, si, però sembla que han agafat una epidèmia i gairebé no en queden. Per aquests camps de casa, aquest hivern n'havia comptat vuit o deu. I el gos hi tenia uns combats! Però d'un temps cap aquí no en veig cap. De fet era una plaga pels camps perquè ho borigaven tot. Però ara pla fa dies que no en veig cap enlloc! Sembla que iuen que han agafat un gam que queden pelats i secs i alguns ho resisteixen però la majoria peten.

Parlem de la "mili"?

Soc de la quinta del 62, i no em va tocar anar gaire lluny: a Girona, a artilleria. Van ser 15 mesos menys 8 dies. Primer tres mesos de recluta a Sant Climent i després cap a Girona. Quan feia uns mesos que hi érem, a trenta soldats i un cabo primera ens van enviar al campament de Castillejos, cap allà a Tarragona, a l'Arbolí, al cim d'una muntanya. Hi vam portar vuit o deu peces d'artilleria perquè els d'allà hi practiquessin. La nostra feina era atalaiar les peces, res més. Passejàvem per allà, quan tiraven ens ho miràvem i quan van acabar, altra vegada nosaltres i peces cap a Girona. Més tard em van destinar dos mesos a Sant Climent com a instructor. I quan ells van jurar bandera ja ens van llicenciar a nosaltres i es va acabar la "mili".

I després a casar-se?

Noooo! Encara vam trigar una mica. Ens vam casar... no o sé ni l'any que era! Ella sí que se'n recorda **-diu tot mirant la porta de la casa. S'aixeca i entra. Tot seguit torna i al darrera ja surt la Maria Teresa-** El 1975 diu que era. Ara ve ella.

-No se'n recorda de res! Al 75 va ser que ens vam casar. El seu aniversari si que se'l deu saber, però el dels altres! Ni el de la seva filla, no deu saber. A veure: quin any va néixer la nena?

- L'any setanta...

-Quin dia?

- Ah, el dia si que no el sé pas!

Ara que us tenim aquí, vau festejar molt de temps, abans de casar-vos?

-Durant una estona van parlant els dos. Quan es tracta de filar prim contesta ella-

Nou o deu anys de festeig. I la Maria del Mont, la nostra filla va néixer al cap d'uns mesos del casament, encara no feia l'any. Abans no n'hi havia gaires de noies amb aquest nom. Ara potser n'hi ha més. Ella viu a Can Gunnari, o Can Ribosa, com vulgueu. Costa molt de canviar el nom de les cases. El gendre es diu Ribosa i li van canviar el nom, però fins i tot a nosaltres ens surt Can Gunnari. Quan t'acostumes a un nom...

I com va ser que veniu a parar a Can Jaume?

Quan ens vam casar vam anar a viure a Montalat, i els sogres els tenia a Moncanut. I quan vam tenir la nena i va ser hora d'anar a estudi ens vam plantejar on l'havíem de portar: a Lladó cada dia, portar-la al matí i al vespre anar-la a buscar i que li donessin menjar? I vam decidir marxat tots: els sogres cap al Bac i nosaltres cap aquí. Daixò ja en fa quaranta tres anys. I aquí som, encara!

Quan us vau jubilar, als 65?

Ell ens diu que potser 66 però dubta, i la Maria Teresa ens diu:

Vas fer 65 anys el 8 de desembre i et vas retirar al gener. Feia un mes que els havies fet. Ara és als 67 anys això de la jubilació!

I a l'últim, ja en parlarem!

PERE-PAU
Mòbil: 607 867 711
FUSTERIA - EBENISTERIA
i tot tipus de reparacions
fusteriaperepau@gmail.com

HOTEL
MASIA LA PALMA
GASTRONOMIA & SPA

www.masialpalma.com
972193137 - info@masialpalma.com
Espinavessa - Girona

bosquerols
GESTIÓ FORESTAL

VENDA DE LLENYA

info@bosquerols.cat
636 900 179 / 617 110 628

Com creieu que us ha tractat la vida: sou de mena optimista, pessimista...

De petit si que les vam passar magres. No feia molt de temps que havia acabat la guerra. Recordo que llavors, de mainada, trobàvem grapat de bales per tot, que deuriem haver deixat els soldats. De petits malament, malament... ara, a mesura d'anar-nos fent grans hem anat millorant. De vegades els hi dic als nets de Can Gunnari: Jo de petit les passava malament, de mica en mica ha anat millorant i podríem dir que estem be, ara, vosaltres us pot passar al revés: de petits esteu be però, com van les coses, de grans podeu passar-ho no tant be! No ho sabem què passarà, però no es pas que pinti massa be.

Del record de joventut i casat, com era la vida social aquí?

Festes i aplecs sí que se'n feien, potser fins i tot més que ara. Ballàvem allà al Solà de Badós, a L'Estela... Donaven l'ofrena allà a L'Estela i a Sant Benet també... Aquí a Vilademires ballàvem allà a Can Pujiula. Havia anat de festa a Can Mingu, que hi vivia aquell de Mas Riera i m'hi havia convidat, i els de Can Cortada: en Xicu, en Pere i els avis i els hi tornàvem el convit quan la festa era a Solà de Badós.

Ara que parreu d'ofrenes... sou un home de missa? Després d'un breu silenci, se li escapa una rialla:

A missa vaig estar uns anys que hi anava cada dia. Quan era a Segueró, feia d'escolà. El capellà era mossèn Conrado, que era de Blanes. Quan va marxar de Segueró va venir a Cabanelles i d'aquí ja no sé on va anar, però ja era bastant gran. I després, hi havia en mossèn Benet aquí a Cabanelles, que venia un cop o dos a la setmana a la rectoria de Sant Martí.

Ara em penso que hi ha un foraster, a la rectoria. Hi vam anar un any per Tots Sants amb la Maria Teresa a portar les flors. Aquest home hi tenia una ovella grossa negra, que es dedicava a menjar totes les flors i testos que la gent duia al cementiri. Li vaig dir a ella: Si la gent se n'assabenten que l'ovella va darrera dels que hi porten flors i se les menja!

Abans d'aquesta ovella hi entraven els senglars, però vaig posar un tros de malla i vaig tapar per on entraven. Hi he anat un parell de vegades més i els senglars no hi ha entrat més, però aquella ovella pujava per l'escala, com que no hi ha porta!

Acabem aquesta senzilla xerrada parlant dels cap a trenta anys que va estar treballant a Can Guibes, quan era propietat d'en Tallada de Lloret de Mar, netejant la casa, cuidant els horts, escatint oliveres, fent de manobre en les construccions i camis que anava fent: la granja de conills, i parlem de la bassa/presa de Can Güibes:

La va fer ell, amb una màquina de cadenes que tenia.

Nosaltres gairebé sempre l'hem vist seca o gairebé

seca- Dons jo l'he vist vessar per alt. Aquesta bassa recollia aigua de la bassa dels peixos, que en diuen, d'allà a la Màquina, per sota del Casot de Falgars, a baix dins el rec, i pagava un tant d'arrendament. Va fer anar-hi els paletes a fer una paret i va posa-hi tubs grossos, que en aquell temps li costaven mil pessetes cada tub i potser hi ha un quilòmetre o més. Aquesta canonada anava al dipòsit de dalt el turó sobre la casa, el sobreeixidor del dipòsit omplia el que hi havia a la casa, i el d'aquest anava a omplir la bassa. I quan plovia, l'aigua que recollien les rases dels camins i cunetes, tot anava dins el pantà. I hi tenia una barca! I té un sobreeixidor i tot, fet d'obra, per quan era ple. Fins i tot, a baix de tot hi havia unes aixetes grosses per buidar-lo i poder-lo netejar si convenia. I al mig hi va fer un cobert petit i hi tenia ànecs. Així la guilla no els podia abastar. Però al final se'n va anar tot a fer punyetes. A l'hivern es va glaçar tot, els tubs van petar, perquè eren d'un metall prim i va anar quedant deixat fins que s'ha abandonat tot.

Acabem fent una fotografia al Miquel i la Maria Teresa en el lloc on hem fet la xerrada.

Moltes gràcies a tots dos per aquesta estona. Cabanelles és com és i ho és perquè persones com vosaltres ho heu fet possible.

Sebastià.

Homenots

COMUNICAT MICROPOBLES

L'Associació de Micropobles de Catalunya (MdC) condemna l'atac militar injustificat a Ucraïna.

MdC condemna la violència davant l'atac militar injustificat del govern de Rússia contra la població civil ucraïnesa, que va començar aquest passat dijous 24 de febrer i que ja ha provocat diverses víctimes civils i militars.

Des dels micropobles de Catalunya, condemnem qualsevol tipus de conflicte, però sobretot aquell que ataca directament persones indefenses i que, a més, ho fa amb bombardejos indiscriminats.

Com a cànecs electes i ciutadanes de diferents micropobles, no entenem aquests atacs militars que només aporten danys civils a la població.

La societat catalana i els micropobles han estat sempre compromesos amb la pau i en la defensa dels Drets Humans.

Condemnem tot tipus de violència i exigim la desescalada del conflicte, la desmilitarització de la zona i la represa d'un diàleg per a la construcció de la pau.

Per això, exigim a la comunitat internacional i, en especial a la Unió Europea, que prenguin totes

aquelles mesures que calguin per a cessar la violència en el territori ucraïnès.

Apel·lem al diàleg i a la mediació per aconseguir una solució pacífica basada en la diplomàcia i el multilateralisme.

Volem expressar, especialment, el nostre suport a la comunitat ucraïnesa resident als nostres pobles i ciutats de Catalunya.

L'Associació de Micropobles de Catalunya es posa a entera disposició per poder donar vies de solució a les casuístiques que es puguin anar donant com a efectes col·laterals del conflicte. NO A LA GUERRA

Mario Urrea Marsal

President de l'Associació de Micropobles de Catalunya

Contacte:

Mario Urrea (President)
presidencia@micropobles.cat
Xavi Camps (Acció Social)
acciosocial@micropobles.cat

8 DE MARÇ,

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA TREBALLADORA

Sabíeu que...?

- Les dones constitueixen la meitat de la població mundial.
- Realitzen les dues terceres parts del treball que es fa al món.
- Guanyen el 10% dels salaris totals.
- Només disposen d'un 1% de la propietat mundial.
- El seu salari és ostensiblement inferior al dels homes (guanyen de mitjana un 22,55% menys que ells).

Per aquests i molts d'altres motius aquesta és una diada de lluita en contra de la discriminació de la dona treballadora, commemora la lluita de la dona per la seva participació, juntament amb l'home, al camp del treball i a la societat en general, per tant també pel dret a la independència econòmica.

L'ONU va reconèixer aquest dia l'any 1977.

Malauradament, quan es declara un "dia internacional de..." vol dir que alguna cosa falla.

Per què aquesta data i quins són els precedents? Doncs no pas un de sol:

S'atribueix la celebració de la data a l'incendi ocorregut el 1908 a la fàbrica Cotton Textile Factory de Washington. Allà un grup de treballadores va declarar una vaga en protesta per les insuportables condicions de treball que vivien. L'amo no va acceptar la vaga, va tancar les portes de la fàbrica i hi va calar foc. En ella van morir 129 treballadores carbonitzades.

La vaga de treballadores del tèxtil de 1857 a Nova York.

I l'incendi de la Triangle Shirtwaist Company el dia 25 de març de 1911. En aquest últim van morir 142 obreres (la majoria immigrants joves) que l'any anterior havien protagonitzat una vaga per demanar millores laborals de la fàbrica. Segons l'informe dels bombers, una burilla aml apagada llençada en un cub de restes de tela que no s'havia buidat en dos mesos va ser l'origen de l'incendi. Les treballadores

i els seus companys no van poder escapar perquè els responsables de la fàbrica havien tancat totes les portes de sortida per evitar robatoris.

Al llarg del s.XX el Dia de la Dona s'utilitza per reivindicar principalment el dret al vot femení.

I tornant a l'inici, actualment no en falten de motius, començant per la denúncia i voluntat d'erradicació del sexisme i la violència contra la dona pel sol fet de ser dona.

MANIFEST DIA MUNDIAL DE LES PERSONES REFUGIADES

La manca de vies legals i segures genera l'existència de rutes de fugida mortíferes i espais de pretesa acollida temporal on es vulneren els drets humans i es menysté la vida, però la crisi d'Ucraïna ha demostrat que és possible brindar protecció internacional a la població refugiada quan hi ha voluntat política. Volem aprofitar aquest moment per recordar que continua sent necessari pal·liar el patiment humà en les rutes de fugida i als països de primera acollida i que cal garantir una acollida digna per a tothom, vinguin d'on vinguin.

Manifest del Dia Mundial de les Persones Refugiades 2022

La manca de vies legals i segures genera l'existència de rutes de fugida mortíferes i espais de pretesa acollida temporal on es vulneren els drets humans i es menysté la vida. La crisi d'Ucraïna ha demostrat que l'origen de les persones en moviment determina els seus drets a les fronteres i que és possible brindar protecció internacional a la població refugiada. La ràpida resposta a Europa fa evident que no hi ha una manca de capacitat per acollir, sinó una manca de voluntat política. Actualment ja s'ha superat la xifra de 100 milions de persones desplaçades forçoses al món, i encara n'hi ha milers encallades en condicions infrahumanes a camps de persones refugiades a Grècia, al corredor dels Balcans a la frontera de Bielorrússia amb Polònia, a Iran i Pakistan, al Líban, a Palestina, a la frontera occidental euroafricana: Illes Canàries, Ceuta i Melilla, a l'Àfrica Sudsahariana, a la frontera de Mèxic amb els EUA i Centreamèrica, i molts altres llocs del nostre planeta, però són crisis oblidades.

Segons l'organització Caminando Fronteras, el 2021 va ser l'any més mortífer a la frontera Occidental Euroafricana des que en tenen registre, amb 4.016 morts en 214 naufragis, és a dir, una mitjana d'unes 12 persones mortes o desaparegudes al dia. De totes elles, els cossos del 95% no s'han pogut recuperar. La majoria d'aquestes morts s'han concentrat a la Ruta Canària, la més activa a conseqüència de la militarització del Mediterrani i la més mortífera per segon any consecutiu.

A principis de març de 2022 unes 2.500 persones d'origen subsaharià van intentar saltar la tanca de Melilla, l'intent més nombrós registrat mai segons la delegació del govern espanyol, en el qual va haver-hi desenes de ferits i devolucions en calent de menors, una pràctica il·legal a l'Estat.

Per altra banda, Síria continua vivint un conflicte latent i segueix havent-hi milions de persones refugiades i desplaçades internes que fugen de la violència. El mateix passa amb les persones afganeses: més de 2 milions s'han vist forçades a desplaçar-se a països veïns com Iran i Pakistan, o amb els prop de 2,5 milions desplaçats interns d'Etiòpia que han fugit de la guerra a la regió del Tigray.

Davant la crisi enquistada del refugi, el municipalisme català ha de tenir un paper important en la lluita contra l'oblit i la discriminació. Segueix sent necessari pal·liar el patiment humà en les rutes de fugida i als països de primera acollida, i per això des de l'Ajuntament de Cabanelles ens comprometem a seguir aportant recursos i a seguir treballant per revertir la situació inhumana en què es troben milers de persones arreu. També per activar tots els mecanismes que estiguin al nostre abast per garantir una acollida digna a casa nostra.

Amb motiu del Dia Mundial de les Persones Refugiades volem recordar que ara i sempre, des del municipalisme català treballem perquè existeixin vies legals i segures que garanteixin la vida de la població en moviment, vingui d'on vingui, perquè el refugi és un dret, i l'acollida digna, una obligació.

Barcelona, 20 de juny de 2022

Enigmes núm 69 (la sol.lució)

1.- Grau de parentius més proper amb la cunyada de la germana del vostre pare.

Resposta: Pot ser la vostra mare.

2.- Els viatges de l'Ignasi: tots a París menys dos, tots a Tahití menys dos i tots a Itàlia menys dos. Quants en va fer?

Resposta: En total 3: un a París, un a Tahití i un a Itàlia.

3.- Com punxar un globus sense que s'escapi l'aire i sense soroll?

Resposta: fer-ho quan està desinflat.

4.- Quantes gotes d'aigua hi caben en un got ple?

Resposta: cap.

5.- Que hi passa a la selva cada dia de 4 a 6 de la matinada?

Resposta: Dues hores.

6.- On és el pedró de la fotografia i on és?

Resposta: És la Creu del Mal Consell, al camí entre Cabanelles i Maià del Montcal, gairebé al límit entre els dos termes municipals.

Històries QUE FAN PENSAR

1.- Abans que uns exploradors i científics confirmessin que l'Everest era el cim més alt del planeta, quin era el més alt?

2.- Què és un invent utilitzat en algunes contrades del món que permet veure-hi a través de les parets?

3.- Pot un home casar-se amb la germana de la seva vídua?

4.- Ets conductor d'un autobús i portes 8 passatgers. A la parada 1 en reculls 12 i en baixen 4, a la segona en baixen 14 i en reculls 8, a la tercera en reculls 12 i en baixen 2, i a la darrera en baixen 20. Quants passatgers queden dins el bus i quin número de peu calça el conductor?

5.- Aquest és difícil, ànims!: Dibuixa una M majúscula en un full de paper. I ara fes-hi tres ratlles rectes que la travessin de manera que dins els límits de la M hi hagin nou triangles que no es superposin.

6.- Al comprar un llibre em diuen que val 20 euros més la meitat del seu preu. Quan em costa?

EL 8 DE MARÇ DE LES DONES DE CABANELLES

Les dones del nostre municipi, com cada any que poden, també van celebrar el dia de la dona treballadora i, com ens tenen acostumats, ho feren en autocar. Aquesta vegada el seu objectiu fou conèixer de primera mà aquesta joia del modernisme que és la Cripta de la Colònia Güell, a Santa Coloma de Cervelló, al Baix Llobregat.

A més d'admirar aquesta obra d'Antoni Gaudí, gaudiren d'una passejada per la colònia industrial d'Eusebi Güell, que l'any 1991 fou declarada "bé d'interès cultural", aconseguint que es protegissin

els edificis més rellevants. Aquesta colònia, a més de les fàbriques i les vivendes dels obrers disposava d'hospital, fonda, escola, cooperativa i capella.

El 1945 la família Güell, que recuperà la fàbrica després que fou col·lectivitzada i gestionada pels seus treballadors el 1936, la va vendre a la família Bertrand Serra, i tancà el 1973 en plena crisi del tèxtil.

Els quedà temps per fer un bon dinar i visitar "Catalunya en miniatura" al terme de Torrelles del Llobregat.

